

Kemi og Fødevarekvalitet
J.nr. 2015-29-31-00165
Ref. TEG/
Den 7. marts 2016

Notat om høringssvar til udkast til ny bekendtgørelse om handelsnormer for æg

Ændringen af bekendtgørelse om handelsnormer for æg er et led i gennemførelsen af den såkaldte stalddørspakke, som blev sammensat i lyset af et løfte under Fødevareforlig 3 om at fremme afsætningsmulighederne fra primærbedrifter, såfremt dette kunne ske uden at kompromittere fødevaresikkerheden. Udkastet har været sendt i høring fra 1. - 23. februar 2016 samtidig med de øvrige bekendtgørelsesudkast, der er et led i stalddørspakken. Der er indkommet høringssvar fra Det Danske Fjerkræraad, Forbrugerrådet, Dansk Erhverv, Økologisk Landsforening (ØL), DSK, Gråsten Fjerkræ og Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering. Nedenfor refereres de høringssvar som relaterer sig til udkastet til bekendtgørelse om handelsnormer for æg.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at bekendtgørelsesudkastet medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet for under 4 mio. kr. årligt.

Det Danske Fjerkræraad spørger til, hvordan æg fra lokale gårdbutikker kan undtages fra handelsnormerne, når en gårdbutik er defineret som en fødevarebutik og dermed underlagt handelsnormerne for æg, og hvordan der via den danske bekendtgørelse kan ske undtagelser fra en forordning. Endvidere spørges der til, om der også kan laves en dansk undtagelse fra forordningen, sådan at det bliver muligt at foretage vask af æg uden nedklassificering.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: Som det fremgår af høringsbrevet, er undtagelserne hjemlet i forordning 1308/2013 af 17. december 2013 (markedsordningen). I henhold til markedsordningen kan medlemsstaterne undtage æg fra kravene i forordningens bilag VII, del VI, (bortset fra punkt III, nr. 3), herunder kravet om at æg skal gennem et ægpakkeri, hvis producenten sælger æggene direkte til den endelige forbruger enten på produktionsstedet, på et lokalt, offentligt marked eller ved dørsalg. Forordningen giver således direkte hjemmel til, at æg, der sælges på produktionsstedet direkte til den endelige forbruger, nationalt kan undtages fra forordningen. Det er denne hjemmel, som er anvendt i bekendtgørelsen om handelsnormer for æg, og som således muliggør at æg, der sælges direkte til forbrugeren fra produktionsstedet, herunder fra en gårdbutik beliggende på bedriften, via en dansk bekendtgørelse kan undtages fra handelsnormerne for æg. Det afgørende for brug af undtagelsen er ikke, om salget sker i stalddøren eller f.eks. fra en gårdbutik. Det afgørende er, at salgsstedet er beliggende på produktionsstedet. Der findes ikke tilsvarende undtagelsesmuligheder for medlemsstaterne i forordningen for så vidt angår vask af æg. Da nationale undtagelser fra en forordning kræver hjemmel i EU-reglerne, kan vi ikke fastsætte en undtagelse fra forordningens bestemmelser om vask af æg.

Økologisk Landsforening finder kravet om, at et lokalt offentligt marked skal være beliggende inden for 50 km fra produktionsstedet, for begrænsende og mener, at der er tale om overimplementering.

Endvidere mener Økologisk Landsforening, at det er overimplementering at kræve et lille ægpakkeri for ægproduktioner med under 500 høner, som ønsker at levere til detail, restauranter, børnehaver m.v. De mængder æg, der er tale om, er så små, at der er tale om overimplementering.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: Kravet om, at et lokalt, offentligt marked skal ligge inden for en radius af 50 km fra produktionsstedet følger af markedsordningens bilag VII, del VI. Her begrænses undtagelsesmuligheden fra handelsnormerne for æg, for så vidt angår markeder, til at være et "lokalt, offentligt marked", jf. forordningens ordlyd. Forordningen foreskriver, at det er op til medlemsstaten at definere et sådant marked. Da markedet ifølge forordningen skal være lokalt, er det nødvendigt at fastsætte et afstandskrav i definitionen. For at sikre konsistens reglerne imellem, svarer afstandsradius i bekendtgørelsesudkastet til den afstandsradius, der allerede anvendes i bekendtgørelse om autorisation og registrering af fødevarer virksomheder m.v.

Handelsnormerne for æg tillader ikke, at æg leveres direkte til detail, restauranter, børnehaver m.v. Æggene skal altid forbi et ægpakkeri, hvor de sorteres og pakkes først. Dette krav gælder uanset mængderne af æg. Kravet følger af art. 5 i gennemførelsesbestemmelserne til markedsordningen, forordning 589/2008 af 23. juni 2008, og der er ikke hjemmel til nationalt at fravige dette krav.

Gråsten Fjerkræ bemærker generelt, at det ikke synes acceptabelt, at ægproducenter får mulighed for at sælge æg direkte til den endelige forbruger på lokale, offentlige markeder, fra egen gårdbutik, restauranter eller lignende beliggende på produktionsstedet, når det alene er de lempelige bestemmelser vedrørende salmonellakontrol og -bekæmpelse for stalddørssalg, der er gældende. Gråsten Fjerkræ bemærker endvidere, at det vil være vanskeligt at kontrollere kravet om, at æg, der sælges på et offentligt marked, skal være mærket med kode, når producenten har mere end 50 æglæggende høner. Desuden spørger Gråsten Fjerkræ til, om begrænsningen på 50 høner er for hele bedriften, eller om det kan være 50 høner i forskellige afdelinger.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: I henhold til markedsordningen kan medlemsstaterne, når producenten sælger sine æg på et lokalt offentligt marked, undtage producenten fra kravet om mærkning af æggene med producentkode, hvis producenten har 50 æglæggende høner eller mindre. Det er denne hjemmel, som er udmøntet i bekendtgørelsesudkastets § 1, stk. 1, sidste sætning. Fødevarestyrelsen vil ved kontrol på lokale offentlige markeder kontrollere, at æggene er mærket med kodenummer. Hvis æggene ikke er mærket, vil styrelsen kunne bede producenten om dokumentation for, at producenten ikke har flere end 50 æglæggende høner. Ifølge bestemmelsens ordlyd er "Producenter med op til 50 æglæggende høner" undtaget fra kravet om mærkning med producentkode. Begrænsningen på 50 høner går således på, hvor mange høner producenten som sådan, i alt, har. Det betyder, at begrænsningen på 50 høner er for hele bedriften - det afgørende er, om producenten har mere end 50 høner uafhængigt af, om producenten har delt sine høner op i forskellige afdelinger.